

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemai nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 281.

Ljubljani, v sredo 9. decembra 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 5. decembra.

Lokalni železnici na Češkem.

Predno se je pričela včeraj razprava o železnicah, rešena sta bila vladna predloga gledé lokalnih železnic iz Strakonice v Vinterberg in iz Vodnjana v Prahatice na Češkem. Poročevalec dr. Kaftan priporočal je pri tej priliki resolucijo, ki vladi naroča preudarjati, ali bi ne bilo prav, da naj vlada prevzame prioriteten delnice, ko bi se pri ponudbi zanje obetale morda bistveno nižje cene, kakor za prioriteten obligacije. Masaryk je tožil, da so gledé železnic oni deli Češke, kjer se pečajo s poljedelstvom, veliko na slabšem, kakor industrijalni okraj, princ Janez Schwarzemberg pa je v imenu prebivalcev vladi izrekal zahvalo za dovolitev omenjenih železnic. Tudi Herbst se je oglasil in ministra zahvaljeval za veliko skrb, katero razodeva za lokalne železnice, kateri zahvali se je pridružil tudi zadnji govornik Nitsche. O teh železnicah in o načelih, po katerih ste dovoljeni, prilično morda še kaj izpregovorimo.

Državne železnice.

Ko sta bili potrjeni omenjeni lokalni železnici, pričela se je včeraj razprava o državnih železnicah, pri kateri so prišle v razgovor raznotere železnične zadeve. Poslanec Ludwig je razpravljal železnične tarife, pri katerih vlada preveč ustreza željam prebivalcev, kar pa utegne škodovati dohodkom državnih železnic. Nasproti pa je tožil, da južna železnica premalo ustreza deželnim koristim, da se ne ozira na lokalni promet, da ne premeni za Gradec neugodnega voznega reda, da naj se torej prej ko mogoče podrži. V tej zadevi mu je pritrjeval tudi dr. Steinwender, ki je južni železnici očital, da je v silno slabem stanju, da zaradi delničarjev zanemarija potrebne poprave in da si država ne upa tej železnici nasproti pokazati svoje veljave. Ako bi država južno železnico silila, da naj

stori svojo dolžnost, bodo zginiti dohodki delničarjev in gospodje bodo hvaležni, da so rešeni svojega izjemnega životarenja. Tudi ima ta železnica premalo osebja, katero bi bilo treba torej pomnožiti in mu povikšati plače. Konečno priporoča ministru, da naj se po časnikih ne dá begati in da naj zbornici predloži načrt podržavljenja južne železnice.

Baron Widmann je govoril za pinčgavsko železnico, Stöhr pa je priporočal železnico iz Marijinih in Karlovih varov v Jurijevo mesto (Georgenstadt) na Češkem. Kaizl je razpravljal podržavljenje železnic, ki se mu je iz začetka dozdevalo pravo in dobro, za katero se pa več ne ogreva, odkar vidi, kako gospodarijo pri državnih železnicah. Potem pretresa železnični proračun, pri katerem so dohodki previsoko proračunjeni, stroški pa prenizko. Po njegovem računu znaša državni donesek 30 milijonov goldinarjev, ne pa 17 milijonov goldinarjev, in če se došteta predplačila garantiranih železnic, naraste državni donesek celo na 32 milijonov goldinarjev. Majhen odpadki pri davkih hudo razburja zbornico, pri železnicah pa se brez pomisla zapravlja toliko državnega premoženja. Konečno priporoča decentralizacijo državno-železnične uprave. Ko je govoril še Müller o lokalni železnici v Češko Lipo in Gablence, izročili so poslanci Bonda, Schlesinger, Habermann, Promber in Schier še nekaj resolucij, potem je bila seja ob petih popoldne zaključena.

Danes se je nadaljevala in dovršila razprava o železnicah in o trgovinskem ministerstvu sploh. Češki poslanec Kaftan dokazoval je v obširnem govoru, da je decentralizacija železnične uprave mogoča. Na Pruskem se je to že zdavnej zgodilo, ne da bi bila vsled tega kaj škode trpela enotnost države, ali pa bojevitost pruske armade. Omenjal je dalje nekaterih napak, priznaval, da so se gledé jezikovne ravnopravnosti pri državnih železnicah sicer razmere zdatno zboljšale, da naj bi pa ta vzgled posnemale tudi zasebne železnice, zlasti severno-zahodna železnica. Tudi priporoča vladi, da naj podrži lokalne železnice in sploh s popolnim želez-

ničnim programom stopi na dan. Prav bi bilo zboljšati plače uradnikov in za boljše izvežbanje železnične osebja napraviti posebne strokovnjaške šole.

Drugi govornik je bil sekcijski načelnik Wittek, ki je odgovarjal raznim predgovornikom in se oziral tudi na zahteve gledé podržavljenja južne železnice. Ker se dotične razprave še zmerom vrše, rekel je vladni zastopnik, da ne more te zadeve natančneje razpravljati. Odločno pa je poudarjal, da bo vlada vse storila, kar zahteva varnost prometa. Pristavljaj pa je ob enem, da se južni železnici, zlasti možem, ki so ji na čelu, ne sme in ne more očitati, da bi bili nalašč zanemarjali ozirne na varnost prometa. Kaftanu je gledé organizacije železnične uprave odgovarjal, da se je v tej zadevi minister izražal že v budgetnem odseku ter si pridržal reč zbornici sporočiti, kadar se dovrše dotične razprave. Kaizlu pa je dokazoval, da finančne razmere državnih železnic niso tako slabe, kakor jih je on opisaval. Gledé mlinarstva na Češkem je obljubil, da se hočejo pri sestavi novih tarifov ozirati na njegove potrebe.

Za njim je poslanec Svoboda priporočal že prej omenjene železnice na Češkem, Hübner pa je govoril za zvezo Franc-Josipove in severno-zahodne železnice. Franc Coronini je vladi v posebni resoluciji pokladal na srce železnice na Gorickem, kjer se v tem oziru, odkar ljudje pomnijo, ni ničesar več storilo, Krumholz je priporočal enotne znižane tovarne tarife, Oberdorfer pa grajenje ibske železnice.

Po sklepu razprave govoril je kot glavni govornik poslanec Jax, ki je izrekal željo, da naj bi se v uradnem listu trgovinskega ministerstva malo natančneje objavljali govori poslancev o železnicah in mornarstvu, in razširil kolodvor v Waidhofenu. Tudi se je izpodbijal nad tem, da so se nepotrebni stroški napravljali železničnim uradnikom, ki so morali v teku zadnjih let trikrat premeniti uradno obleko.

Szczepanowski je govoril o tarifni in prometni politiki in poudarjal potrebo, da bi naj se

LISTEK

Pripovedka starega Toterja.

Črtica; spisal Janko Komár.

Prav polna soba nas je bilo pri Matičku. Hm, pa ni niti čudno; če kdo, to Matiček izvestno ni znal, kako se krsti vino, misleč si prav pošteno: „če ga je krstil sv. Martin, zakaj da se jaz mešam v njegova opravila in krstim vino v drugo“, zato je pa tudi točil vedno prav pristnega Vivodiunca in imel vedno obilo in veselih gostov.

Kdo se pa tudi ne bi obrnil v oni nadležni vročini, katera ti suši grlo in jezik, po dovršenem svetem opravilu na čašico onega, kateri krepi telo in razveseljuje srce človeško?

Prijatelj prisede k prijatelju, pripoveduje se to in ono, ohladi se nekoliko ona vročina, — da je le pošteno.

Zbralo se nas je torej lepo številce v nedeljo popoldne pri Matičku. Sladki Vivodinec razvezal je vsem jezike in bilo je prav glasno v sobi. V jednem kotu sedeli smo stari Toter, Mikotov Janez in jaz. Razgovarjali smo se o marsičem, posebno je znal stari Toter veliko povedati.

— Kapljica ga je že malo razgrela, narava obdarila ga je z dosti spretnim jezikom, in imela sva kaj poslušati z Janezom.

Tudi drugi pivci bili so veseli, najbolj pa sevéda, kar jih je bilo še mladih, kateri so počeli nazadnje celó péti. To ni nič posebnega v veselju družbi, in pesemca vrstila se je za pesemco še dosti ubrano in zložno, — sevéda največ narodne. Da pa pokažejo, da umeje katero od drugih, zakročili so znano, sedaj že povse narodno:

„Kranjski fantje mi smo mi,
Slovenske korenine,
Junaška v žilah teče kri
Do naše domovine.“

Da ste videli sedaj starega Toterja. Oči so se mu zasvetile, lice razjasnilo, usta so se mu nehoté odprla in prilagal je s svojim ne baš neznam kako mehkim in gladkim glasom fantovskemu petju. Ondaj zdel mi se je deset let mlajši. A ko so fantje pesem končali, odšel je Toter tija k njihovi mizi in dejal:

„Ta je prava, fantje! Še jedenkrat jo bodemo, a ti, Matiček, prinesi ga jedno mero na moj račun. Le veselo!“

„Kaj vam je tako povšeči ta pesemca?“ — poprašal sem ga, ko je zopet k nam prisedel.

— „Sembraj, kaj mi ne bi bila, ta je naša!“

„Vaša? Saj vi ste nemške korenine!“ — podražil sem ga jaz.

„Nemške? Kateri klek vam je pa to povedal?“

„Nu, ime . . .“

„Kaj ime?“ — hitel je Toter. — „Ime prinesla mi je čudna prilika, a po žilah pretaka mi se prava slovenska kri. Ne verujete? Hočete, da vam to razložim z zgodovino svoje rodovine? Hočete? Nu, pa poslušajte!“

Tam nekako v sredi šestnajstega stoletja živel je na Stajerskem, pet ur od Nemškega Gradca, — to pa baš ne vé, na katero stran, — bogat kmet. Prišel je k njemu nekega dne vojaški begunec in ga prosil, da ga skrije, ni se mu dalo namreč na vojsko, pa je péte odnesel od svojega oddelka.

„Znaš li kakovo rokodelstvo?“ vprašal ga je kmet.

„Čevljar sem!“

„Dobro!“ dejal je oni. „Evo, tu sem si napravil, kakor vidiš, novo hišo, a na onem hribcu, tam je moja stara hiša. Tija pojdi, šival mi bodeš in pomagal pri delu, a hiša in ves hribec okoli nje bodita tvoja.“

napravilo več železnic. Konečno je prosil, da naj se na poddržavljeni Karol-Ludovikovi železnici že s 1. julijem 1892 vpeljejo tarifi državnih železnic.

Razprava o železnicah in proračun trgovinskega ministerstva sta bila s tem dovršena. Prihodnja seja bo v ponedeljek 7. t. m. ob 10. uri zjutraj; na vrsto pride poljedelsko ministerstvo, pri katerem so izmed slovenskih poslancev oglašeni Povše, Ferjančič in Robič.

Volilni odsek.

Pred sklepom včerajšnje seje, ki je bil ob treh popoldne, prosil je Brzora načelnika volilnega odseka, da naj bi še pred Božičem sklical ta odsek. Načelnik dr. Herbst je odgovarjal, da se to zgodi, ker je ministerski predsednik obljubil udeležiti se odsekove seje, kakor hitro delegacije nehaajo zborovati.

Trgovinske pogodbe.

Eden najglavnejših predmetov, s katerimi se ima državni zbor pečati, sta trgovinski pogodbi z Nemčijo in Italijo. Vlada misli dotične predloge že v ponedeljek dne 7. t. m. ali vsaj v sredo dne 9. t. m. izročiti zbornici. V pretresanje teh silno važnih pogodb izvoli se ta teden poseben odsek 36 udov, v katerega se izmed jugoslovanskih poslancev izvolita Šuklje in Klaič. Dotični odsek bo moral po sklepu državnega zbora, ki se izvrši pred prazniki zadnji čas 19. t. m., par dni še tukaj ostati, ter se po Božiču zopet snide 2. ali 3. januarija. Državni zbor pa prične svoje delovanje po praznikih menda 8. januarija, ker se mora do 1. februarja odločiti, ali potrdi ali zavrže na novo dogovorjene trgovinske pogodbe z Nemčijo, Italijo in Švico.

Zasledujmo naše narodne nasprotnike.

VI.

Če zasledujemo postopanje naših narodnih nasprotnikov, vidimo, da prav premišljeno in po načrtih delujejo na propad našega že itak bornega i malega naroda. Neutrudljivi so v zidanju nemškega mostu do Adrije. Pod pretvezo, da hočejo varovati nemštvo v mnogojezičnih okrajih, gre jim vendar le za gospodstvo i podjarmljenje v dušnem i gmotnem oziru krotkega i potrpežlivega slovenskega ljudstva. Kjer se je kak Nemeč naselil, on hoče, da se vse njemu klanja. Naš denar i kruh mu diši, a naš jezik in naše narodno svojstvo mu mrzi. Priseljeni tujec dela zveze i spletke s svojimi rojaki — celo izvan Avstrije — v rajhu — kako bi izpodrinil nas z grude, katero obdeluje slovenski oratar že od pamtiveka. Nemške narodnjake pod zaščito židovstva vedno še mika germanizovanje Slovincem še ostalih pokrajin. Velike kose proti severu na Koroškem, Tirolskem, Štajerskem so ponemčili; imena planin, gorâ, hribov, vodâ, potokov, mest, trgov, vasi spričujejo, da je ondi bival slovenski rod, a zdaj ga ni več. Ker naše vlade vsaj naravnost več ne germanizujejo, tem marljivejši so pa nemški agentje, ki so raztrošeni po vseh okrajih, in če na videz tudi osnujejo koristno stvar, odzad vselej tiči

Oba sta bila zadovoljna in odpeljal je kmet čevljarja v staro hišo na prenočišče.

Hm, čakali so družega dne čevljarja doli pri kmetu z zajutrekom, čakali so ga s kosilom, in ni ga bilo. — „Bože moj, kam bi ta človek? ... mislili so si in ga odhiteli iskat. Vrata bila so zaklenjena, odprejo jih, a v sobi ležal je na svoji postelji mrtev. Umril je po noči.

Pol leta je minulo. Čuden slučaj, ali evo drugega ubeznika k onemu kmetu tudi ta je bil s Kranjskega in prosil je istotako onega kmeta, da ga skrije.

„Znaš li kakovo rokodelstvo?“ vprašal ga je kmet.

„Čevljar sem!“

„Presneto, tudi ti si čevljar? Eh, pa dobro; tija gori na oni-le hribec se naseli v mojo staro hišo, šival mi bodeš čevlje in pomagal pri delu. Vendar ne umri mi, kakor oni pred pol leta.“

In naselil se je ondi čevljar, a ni umrl, nego mu je prav dobro teknilo na novem prebivališču. Obdeloval je oni hribec, šival čevlje in škornje in si služil novej. (Konec sledi.)

namen, pospeševati nemštvo, zavirati in zatirati slovenstvo. Kolikrat je že premeta fraza, kako dobro i koristno je za Slovence tudi v narodnogospodarskem oziru, ako znajo nemški. Gotovo, ker potem ni treba mej nami bivajočim Nemcem znati našega jezika; oni lahko gospodarijo v občinskih, mestnih, državnih pisarnah ... smetano posnamejo oni, nam ostane še kako pohlevno mesto njihovega slaboplačanega tolmača za občevanje s priprostim ljudstvom.

Ali naj glede na vse to mirno gledamo in čakamo, kako nas položé v grob, iz katerega več ne vstanemo? Jeden slovenskih poslancev je v zadnji za slovenski položaj prezanimivi debati v državnem zboru izustil, da smo Slovenci pripravljene za nadaljni boj za narodni obstanek. V tem bomo vsi jedini. Res odpore nam je treba, pozornosti na vse strani Malokateri narod je tako sam sebi prepuščen, kakor uprav slovenski. Koliko se je že trudil povoljno šolstvo si zagotoviti, a dozdej brez uspeha ob celi severni meji. Kako daleč smo še od tega, da bi bile jednotno osnovane naše ljudske šole po vseh slovenskih deželah z izključno slovenskim učnim jezikom. Slovenski rodoljubi, kakor kažejo prej naštetih podatki, so menda premalo pozorni na postopanje nemškega Schulvereina. Naj ima nemške otroke, naj jih podpira, a slovenske naj pusti pri miru. Kako koristno bi bilo, da rodoljubi v prizadetih krajih poizvedó, koliko slovenskih otrok so zvalili v svoje zavode. Ob zapadni meji pa naj domačini s pozornim očesom motrijo, kako postopa v tem obziru „Lega nazionale“. Da mi Slovenci nikakor ne segamo v njegove pravice, je pri naši krotki i potrpežljivi naravi samo po sebi umevno. — Ali bi ne bilo umestno, da uprav v tistih krajih, kjer se je zakotil nemški „Schulverein“, slovenski deci napravimo slične zavode? Zdi se, kakor bi v mnogih krajih dotični narodnjaki spali. Kaj pak da bi treba še zdatneje podpirati domačo „Družbo sv. Cirila in Metoda“. Manjka nam, manjka Slovincem še precej narodne zavesti, manjka narodnega ponosa. Brez tega pa se ob meji naše ljudstvo ne more ohraniti. Kaj pa da pri tem ne smemo prezirati verskega stališča, ker sicer bi zidali svoje poslopje na pesek. Vera nam je bila in nam bo tolažba v tem težkem boju, a tudi ona nam ne naklada bolj ljubiti svojega nasprotnika, nego same sebe. Osobito ob mejah naj se Slovenci tesno oklenejo svojih rojakov, naj si s krščansko ljubeznijo mej seboj pomagajo. Kdor išče pri tujcu pomoči, večinoma mora zatajiti svoj rod. — Slovenske posojilnice in hranilnice so v dobrih rokah, marsikaterega slovenskega kmeta in obrtnika lahko obvarujejo pred zgrabljivimi rokami nenasitne „Südmarke“. — Občinske odbore ter županstva in krajne šolske svete naj skušajo rodoljubi povsod obdržati v zanesljivo slovenskih rokah, to bo nemškemu „Schulverein-u“ najboljša zagovoda. Kako veselo je slišati, da se je tudi v Korotanu naš ljud vzdramil in si osvojil dokaj občinskih zastopov. Čemu bi vedno tlakovali kakim nemškim priseljencem, ki imajo srce za denar, a ne za slovenskega oratarja!

Cas resnobno zahteva, da uprav sedaj vsak na svojem mestu spolnuje vestno svojo slovensko dolžnost. Mili Bog nas je dozdej podpiral v narodni boritvi, upamo, da nas bo i za naprej.

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. decembra.

Notranje dežele.

Naši poslanci. Najstarši slovenski dnevnik je zopet porabil neko priliko, da maha po poslancih. Svojim čitateljem pripoveduje, da so mladočeški poslanci s svojo interpelacijo dosegli, da se je v Liberec poslala posebna komisija, preiskovat tamošnje razmere. Potem pa pripoveduje, da bi naši poslanci ravno tak vspeh dosegli, ko bi bili interpelovali zaradi izgredov ob sokolski slavnosti v Celju. Mi tukaj ne bodemo preiskovali, v koliko so si podobne razmere v Libereci in v Celju. Omeniti pa moramo, da so tudi v sleškem stolnem mestu Opavi bili izgredi, ko je bila sokolska slavnost. Ta stvar je pa vsekako tikala se Čehov. Češki poslanci so tudi tedaj gotovo storili svojo dolžnost, ali nemajo pokazati vspehov. Zatorej smemo sklepati, da so v Libereci morali biti vse važnejši uzroki, da je tja odšla preiskovalna komisija. Tudi smemo dvomiti, če je odšla baš zaradi interpelacije v državnem zboru.

Liechtenstein. Dunajski židovski listi dan na dan zabavljajo proti knezu Liechtensteinu in bi ga radi politično uničili. Kdor bi verjel tem glasilom, sodil bi, da je knez res pravi butec. Da pa temu ni tako, kaže pač to, kar o njegovem posled-

njem govoru piše največji nemško-narodni list v Nemčiji, „Kölnische Zeitung“. Ta list pravi, kdor čita poslednji knežev govor brez predsodkov, mora priznati, da je knez izvrsten ljudski govornik. Kar se oblike tiče, ne more se z njim nikdo meriti v parlamentu. Teško je razumeti, kako da mu očitajo levičarski listi, da je prazne glave in mlati same fraze. Če tudi morda v svoji kristijansko-socijalni gorečnosti več obeta, nego bi storil kot minister, vendar se mu ne dá odrekati, da dobro misli. Tako priljubljen, kakor je princ na Dunaju, ne postane vsak blepetaç. Potem list piše, da mesto v njegovem govoru, ki je tako razdražilo levičarje, ni bilo tako hudo in je levica beseda po nepotrebem ná-se obročala. K poslednjim besedam kolonjskega lista pristavimo le, da se postopanje levičarjev dá s tem tolmačiti, ker imajo slabo vest.

Ogersko. V liberalnih krogih in celo mej ministri imajo pomislke proti temu, da bi 1895. leta ob stoletnici ogerske države priredili veliko deželno razstavo. Razstava bi mnogo milijonov stala, kakor pravijo, koristi bi pa vendar ne bilo dosti od nje. Madjari se menda bojé, da bi razstava zaostala za češko, in to bi bilo za-nje sramotno, in zaradi tega že mislijo, da je najbolje, vso stvar opustiti. Rajši naj se osnuje kak muzej ali pa galerija slik.

Vnanje države.

Rusija in Vatikan. Kakor „Kraj“ poroča, sporazumela se je rimska kurija z rusko vlado, da se za vse rimskokatoliške prebivalce v Rusiji imenuje metropolit. Za metropolitu bode baše imenovan škof žitomerski, Kozlowski.

Rusija. Angleški konservativni list „St. James Gazette“ vé povedati, da se je ruski car nedavno razgovarjal z nekim francoskim senatorjem o političnih stvaréh. Rekel mu je, da je jedro njegove vlade samodržavje. To se strinja tudi z narodnim duhom. On dobro razume republiko, ki more biti odkritosrečna vlada. Ustavne monarhije pa on ne razume. To je vladai sistem poln sleparstva, lažij in korupcije. Njemu bolj ugajajo kitajske naprave nego tak sistem. Senator mu je ua to opazil, da je ustavna monarhija le kompromis mej dvema stadijama družbe v gotovih dobah. Ž njo se ne rešijo težave, temveč le odložé. To je premirje mej monarhijo in demokracijo pod nadzorstvom dveh tiranov, strahu in interesov. Podaljšujeta to premirje ponos klepetavosti in nečimernost popularnosti. Aristokracija postavi se na mesto resnice. Ustavno vladanje v monarhijah je vladanje odvnetikov. Car mu je dal prav in rekel, da je njegov ded bil ustavni vladar na Poljskem in se ne dá dopovedati, koliko težav je imel, da je zadoščal temu sistemu. Kupovati je bilo treba glasove, priditi vest, tega zapeljivati, onega slepiti. Taka sredstva pa sedanji car zaničuje in je zatorej vesel, da se je odpravil ta sramoten sistem. Rekel je, da bi nikdar ne dovolil, da bi se uvela ustava, ker neče s sleparijo in intrigami vladati. Omenjeni list odločno zagotavlja, da je ta pogovor bil resničen, dasi ne pové imena dotičnega senatorja. — Nihilisti pa baš sedaj razširjajo proklamacijo, v kateri zahtevajo, da se uvede ustava, kajti sicer boče prišlo do vstaje. V tej proklamaciji naglašajo, da je letošnji glad le posledica vladne sisteme, ki zavira kmetijske akademije in ovira izobraženje naroda. Novouvedeni plemenitaški načelniki, ki vodijo upravo zemstev, so pa pravi nevedneži. Vlada ne vé, kako bi odpomogla bedi, ker nema sposobnih mož. Jediná pomoč je, da se skliče narodni zastop. To proklamacijo dobili so tudi visoki dostojanstveniki.

Bolgarija in Rusija. V Sofiji so izvedeli, da je ruski vojaški ataše z Bukareštu skušal dobiti načrte o mobilizaciji bolgarske vojske. Nekomu je za-njo ponujal 30.000 frankov. Vojna uprava je pa vse izvedela in dotičnika zaprla ter dobila dotična pisma.

Bolgarija. Dopisnik „Vossische Zeitung“ bil je pri Stambulovu in se razgovarjal o politiki. Ministerski predsednik mu je zagotavljal, da mej njim in knezom ni nobenega nasprotja. Ko bodo pa vele-vlasti priznale sedanje bolgarsko stanje s pogodbami, bode pa njegova naloga končana in bode odstopil. Na sporazumljenje z Rusijo ni mislili. Pri volitvi kneza so Bolgari poslednjikrat poskusili spraviti se z Rusijo, pa ni šlo. V Bolgariji se je število rusofilov že jako skrčilo. Samo v Sofiji jih je še nekaj, ki se nadejajo dobiti dobre službe, ako pride prevrat. Na proglašenje nezavisnosti se sedaj ne misli. On, pa tudi drugi bolgarski politiki mislijo, da sedaj ne kaže dosti politikovati, temveč je treba pred vsem gledati na zboljšanje gospodarskih razmer. S Turčijo so Bolgari v najboljših odnosajih. V Carigradu in v Sofiji vedó, da sta Turčija in Bolgarija druga drugi potrebni.

Italija. Cerkvena politična debata v italijanski zbornici končala se je s tem, da je zbornica z 248 proti 92 glasom izrekla vladi zaupnico, odobrujoč njeno cerkveno politiko.

Belgija. Liberalci so mislili, da bodo s tem, ker so spravili na dnevni red volilno reformo, med konservativce zasejali razpor in jim izvili vlado iz rók. Sprva se je tudi kazalo, da bodo dosegli svoj namen, ker so bili v konservativnem taboru različni nazori zastran razširjenja volilne pravice. Naposled so se pa vendar vsi konservativci sporazumeli, mej liberalci se je pa pokazal razpor. Radikalci bučejo občna volilno pravico, zmernim liberalcem, to je, židovski

kapitalistični stranki, pa še toliko razširjenje volilne pravice ne ugaja, kakor je priporočila vlada. Ta razpor je tako velik, da je pričakovati, da bodo pri volitvah obe stranki postavili svoje kandidate in se pobijali. To bode seveda le konservativni stranki v korist.

Imenitno vprašanje do vseh čc. prijateljev, dobrotnikov in naročnikov „Mirovih“.

Deset let je zdaj „Mir“ izhajal po dvakrat na mesec in po svojih močeh branil svetinje in pravice koroških Slovencev, učil jih in spodbujal ter odbijal sovražne napade. Bolj pa ko se Slovenci dramijo, toliko bolj divjajo tudi njihovi nasprotniki. Oni imajo na Koroškem tri liste, katerih vsaki je večji od „Mira“ in po večkrat izbaja. Ti listi se v velikem številu trosijo tudi med Slovence ter ljudstvo begajo z vsakovrstnimi lažmi in zvijačami. Zato se pa tudi med slovenskimi rodoljubi zmirom močneje čuje glas, naj bi „Mir“ vsaj po trikrat na mesec izhajal, da bi ložej spodbijal pisarenje nasprotnih listov in da bi Slovence tembolj utrjeval in obdržal pri domači zastavi, ker bi večkrat do njih govoril.

Mi temu nasvetu iz srca pritrdimo in še dostavimo, da bi „Mir“ ne mogel bolje pričeti družega desetletja svojega obstanka. Samo ena ovira nas straši: denarno vprašanje.

Troški bi se s tem „Miru“ povečali nad 1200 goldinarjev. Kje vzeti toliko denarja vsako leto? Drugače bi ne šlo, kakor če bi tudi naročniki hoteli več plačati za list, ki bo potem tudi več vreden, ker bo večkrat izhajal in za polovico več berila prinašal.

Prosimo tedaj vse dobrotnike, prijatelje, zapupne može in sploh naročnike „Mirove“, naj poprašujejo vsak v svoji okolici:

1. Koliko bolj premožnih rodoljubov bi bilo pripravljenih, plačevati za trikratni „Mir“ v mesecu vsako leto po 2 gl. naročnine?

2. Koliko manj premožnih rodoljubov naročnikov bi bilo pripravljenih dati vsaj po 1 gl. 50 kr. letnine?

Prosimo vse naše prijatelje, naj nam z dopisnicami hitro odgovorijo na ti dve vprašanji, da bomo že do novega leta videli, ali smemo ta korak storiti ali ne. Da se prava misel naročnikov zve, zato je pa potrebno, da nam kar le mogoče vsak odgovori; kdor že noče pri drugih popraševati, naj odgovori vsaj za samega sebe in nam svoje misli razodene.

Za vsacega bo to le majhna žrtva, za našo stvar pa velik napredek. To naj vsak prevdari in odgovor mu bo lahek.

Z odličnim spoštovanjem in bratskim pozdravom

Lastništvo „Mira“.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 9. decembra.

(Iz državnega zbora) se nam piše: V ponedeljek se je pričela razprava o proračunu poljedelskega ministerstva; oglasilo se je nad 40 govornikov. Med drugimi je govoril slovenski poslanec gospod Povše, katerega zanimivi govor so poslušali jako pazljivo tudi vladni zastopniki. Pripuročal je v prosep kmetijstva vravnava vodâ in osuševanje ljubljanskega barja, obširno je govoril o gospodarstvu in zahteval slovenščine zmožnih uradnikov. Temeljito je dokazoval, ksko napačno tolmačijo gozdni zakon, in priporočal vladi, naj se tudi za Kranjsko izdâ jednak ukaz, kakor ga je dobilo namestništvo v Gradcu. Posebno stvarno je razpravljal o pašnikih na Gorenjskem in se krepko potezal za uboge kmete, katerim dotično okrajno glavarstvo naklada denarne globe, ne da bi jih prej zaslialo. Gorenjci, osobito v blejskem in bohinjškem okraju, bodo gotovo hvaležni g. poslancu, ki se je tako toplo potegnil za njihovo korist. Govor o priliki objavimo v celoti. — V večerni seji je dr. Laginja interpeloval vlado zaradi občinskih volitev v Višnjanu, dr. Gregorčič pa zaradi zaprek, ki so se stavile in se še stavijo sokolskemu društvu v Gorici.

(Fem. baron Kuhn) je poslal tukajšnjemu 17. pešpolku jako prijazno pismo, v katerem se zahvaljuje častnikom in moštvu za srčno ovacijo povodom svojega 25letnega imajiteljstva.

(Osebna vest.) G. dr. Jakob Pirnat v Kamniku je črtan iz imenika odvetnikov. Na njegovo mesto pride g. dr. Temnik iz Slov. Grada.

(Narodna čitalnica v Celju) je imela dné 29. novembra občni zbor. Predsednikom je bil izvoljen g. dr. Serbec, namestnikom g. dr. Filipič, tajnikom g. dr. Treo, blagajnikom g. dr. Hrašovec; odborniki gg.: dr. Dečko, Fr. Irgl, B. Kregar, dr. Vrečko in prof. Zavladi. Čitalnica je bila ustanovljena leta 1862 in se lepo razvija.

(„Narodni dom“) bodo celjski Slovenci zidali na najlepšem celjskem trgu, ki ga je nedavno kupila tamošnja posojilnica.

(Koledarja) katol. tiskovnega društva za leto 1892 je le še malo izvodov. Blagovoli naj se torej kmalu za-nj oglasiti, kdor ga želi dobiti.

(Šolska dobrotnica) gospa Hočvarjeva v Krškem bode za Božič preskrbela obleko tamošnjim učencem na meštanski šoli, ki ob nedeljah in praznikih pojó v cerkvi.

(Štajerski deželni odbor) je mestnega nadinženrja g. Morica Putscharja poklical v deželni železniški svet in mu izročil posle stolnega svetovalea.

(Imenovanje.) Avskultant za Koroško, g. Ivan Pogachnik, je imenovan avskultantom za Kranjsko, avskultant za Štajersko, g. Jos. Kotnik, je imenovan avskultantom za Koroško.

(Trgovska in obrtnijska zbornica) ima v četrtek ob 2. uri popoldne v mestni dvorani sejo. Na dnevnem redu so naslednje reči: 1. Zapisnik zadnje seje. 2. O prošnji za predrugečenje tiskovnega zakona in o davčninah. 3. O ustanovi državnega oblastva za vodne zgradbe. 4. O prošnji omejitve prodaje pive v steklenicah. 5. Pravila zadruge sedlarjev in jermenarjev v Ljubljani. 6. Pravila zadruge slaščičarjev itd. v Ljubljani. 7. O koncesiji za preskrbovanje trgovinskih služb. 8. O nasvetu, da se opusti prisilno obliteriranje. 9. O podelitvi ustanov za onemogle obrtnike. 10. O obdačenju podružnic kreditnih zavodov. 11. O prošnji za podporo za risanje čipk. 12. O koncesiji za prilepljenje razglasov itd.

(Pasijonske igre.) V tukajšnji „Tonhalle“ na Kongresnem trgu se bode jutri, v petek, soboto in nedeljo predstavljalo trpljenje in smrt Jezusova. To igro izvršuje družba 30 oseb starobavarskih pasijonskih iger pod vodstvom Ed. Allescha. Začetek vsake predstave je ob 1/8. uri zvečer. V nedeljo dné 13. t. m. pa bode še posebna predstava ob 4. uri popoldne. Za šolarje polovična vstopnina. Več na plakatih!

(Slovensko gledališče.) Sinoči se je najprvo predstavljala veseloigra „Dva tašči“, in sicer v vsakem oziru prav dobro. Že igra sama na sebi je dobra in kar moramo posebno poudarjati, je to, da so se vsi predstavljalci prav dobro naučili in torej gladko govorili, česar smo pogrešali pri naslednji opereti. Posebno g. Sršen je kot doktor Živec vrlo dobro pogodil svojo vlogo in vzbujal mnogo smeha. Prav dobri so bili tudi gospa Borštnikova, g. Borštnik, gospod in gospa Danilo in gospa Nigrinova. Na to se je predstavljala Titlova komična opereta „Pot po nevesto“, v kateri so imeli glavne vloge gospica Daneševa, gospa Gerbičeva, g. Bučar, g. Štamcar in g. Perdan in nastopil tudi zbor „Dramatičnega društva“.

(Izvedenci v razlastitvenih zadevah) gledé odškodnine pri železniških gradnjah so na Kranjskem za leta 1892 od graškega deželnega nadsodišča imenovani nastopni gospodje: Fr. Witschl, deželni inženjer; Iv. Duffé, mestni inženjer; Edv. Pour, poljedelski inženjer, — vsi trije v Ljubljani; Leop. Dekleva, mlinar in posestnik v Buzah; Mat. Premrou, posestnik na Ubelskem; Franc Kavčič, posestnik v Št. Vidu na Vipavskem; Josip Košir, posestnik v Žejah; Iv. Guzel, posestnik v Škofji Loki; Iv. Ovin, zasebnik v Kranju; Mih. Razinger, poštar in posestnik Podkorenem; Fr. Omerza, trgovec in posestnik v Kranju; Iv. Majaron, posestnik v Borovnici; Mih. Žlajpah, posestnik na Vel. Loki; Ignacij Klemenčič, posestnik v Kamnem Potoku; Ljud. Koracin, posestnik na Mirni; Jan. Dolar, posestnik v Rodni; Jak. Žomer v Podhomecu; Matej Wiltschnigg, graščinski upravnik v Križu; Iv. Levec, posestnik in občinski predstojnik v Mengšu; Avgust Terpinec, hišnik v Kamniku; Jan. Breudič, posestnik na Vrhniku; Jurij Clarič, posestnik v Kandiji; Jos. Leinmüller, upok. c. kr. nadinženjer v Novem Mestu; Ferdin. Kaucky, knežji gozdar v Žužemperku; Iv. Kadunec, posestnik v Žužemperku; Moric Hladik, upok. gozdar v Kočevju; Matej Verderber, poštar in posestnik v Kočevski Reki; Fr. Blahna, gozdar v Ribnici; Jan. Lovšin, trgovec in posestnik

v Ribnici; Matej Hočvar, poštar, posestnik in občinski predstojnik v Vel. Laščah.

(Umrli) je 27. m. mes. na Smichovem sloveči češki slikar in ilustrator gosp. Vojteh Brechler, upok. profesor in c. kr. dvorni slikar, v 66. letu dóbe svoje. Leta 1861 je služboval kot profesor v Gorici. Mnogobrojni obrazi, katere je tedaj slikal, vzbujali so pozornost in dvornih krogih, in Brechler je leta 1871 prejel naslov „dvorni slikar“ in zlati zaslužni križ s krono. Dopršene in zanimive svoje ilustracije je objavil v „Svetozoru“, „Zlati Pragi“, „Ruchu“, v Ottovih „Čechách“, v Sedlačkovih „Gradovih in graščinah“ in v spisih „Z češkega juga“ in „Na skandinavskem severu“. Šolal se je pod vodstvom slavnega Manesa in Haushofferja. — Dné 29. novembra je pa prominol v Satteinsu na Predarelskem v katoliških krogih dobro poznati katoliški knjigar Karol Sartori v 59. letu dóbe svoje.

(„Glasbena Matica“) je pridobila novo učiteljsko moč. G. Matej Hubad, ki je izvrstno dovršil nauke na dunaiskem konservatoriju, je nastopil mesto voditelja zborovi šoli in učitelja za klavir in glasbeni pouk.

(V Istri) so kmetje kakor pri nas jako zadolženi. Italijanski mogotci, ki so vknjiženi na 10, 15 in tudi 20%, sedaj kmetom odpovedujejo posojila, ker je pri zadnji volitvi zmagal dr. Laginja. Puljska posojilnica bi rada pomagala tem kmetom, ko bi imela dovolj denarja na razpolaganje. Tu imoviti gospodje, ki imajo vedno na jeziku požrtvovalnost in absolutno narodnost, lahko v dejanju to pokazejo.

(K odkritju Radeckega spomenika na Dunaju), katero se bode vršilo meseca aprila prihodnjega leta, pripuščena bodo samo ona društva vojaških doslužencev v polnem številu, koja imajo ime slavnega vojskovodje. Druga društva odpošljejo samo odposlanstva.

(Duhovniške premembe v krški žkofiji.) Čast. g. Simon Greiner, dosedanji provizor v Št. Jakobu pri Celoveu, je imenovan za župnika, in čast. gosp. Franc Formas, župnik v Bleiberških Rovtah, je dobil faro Lieding. — Čast. g. Jož. Homan je premeščen za kapelana v Št. Mohor. Čast. g. Jan. Pečnik, župnik v Podgorjah, je stopil zaradi bolehnosti v stalni pokoj.

(„The Anglo-Austrian Fringing and Publishing Union limited.“) Dné 19. novembra pričela se je v Londonu sodna preiskava proti znanemu Horaciju Bottomley-u, osnovatelju zloglasne, a tudi pri nas poznate družbe. Pasiva znašajo 34.000 liber šerlingov, to je, 400.000 gl., aktiva pa — ničlo! Bottomley trdi, da ima velike terjatve pri tvrdki L. Bergmann je Feitzinger na Dunaju, ker je bajé kupil „Wiener Tagblatt“, a se ni uresničila želja. Gori napominana tvrdka je kupovala lani, kakor znano, mladočeško glasilo „Národní Listy“.

Telegrami.

Dunaj, 8. decembra. Klubi so se včeraj posvetovali o trgovskih pogodbah in sklenili izvoliti odsek 36 članov, kateremu bode načelnik Bilinski. Iz Hohenwartovega kluba sta mej drugimi določena Šuklje in baron Morsey.

Dunaj, 9. novembra. Poljedelski minister odgovoril je na interpelacijo o draginji mesa na Dunaju in izjavil, da je obžalovati razloček mej nakupnimi cenami in cenami na drobno in da je tu treba odpmoči. Ko bodo končane poizvedbe, ki so se začele, bode minister v sporazumljenju z drugimi udeleženi ministri že storil potrebne korake. — Nadaljuje se debata o budgetu poljedelskega ministerstva.

Cetinje, 8. decembra. Kakor se čuje, bode turška vlada odstavila vse kajmakame ob črnogorski meji in jih nadomestila z vojaškimi osebami.

Carigrad, 9. novembra. Izmišljeno je, da je tukaj bil neki nadvojvoda in neresnično vse, kar se je iz tega sklepalo.

Peterburg, 9. decembra. S cesarskim ukazom je dovoljena loterija v podporo stradajočim. Loterija bode imela 1.200.000 srečk v znesku 6 milijonov rubljev.

Peterburg, 9. novembra. Iz Vladivostoka se poroča: Iz državne blagajnice je ukradenih 350.000 rubljev. Tatovi vdrli so

skozi podzemeljski vhod. Ko so denar ukrali, so ušli.

Bern, 8. decembra. Zvezni predsednik Welti je včeraj zvečer vložil svojo ostavko.

Tujci.

6. decembra.

Pri **Maliču**: Vogel; Schmidt, doktorjeva soproga, s hčerjo; Winkler tovarnar; Lautner, Brauner, Kölbl, Menkos, Conraitz, trgovci, z Dunaja. — dr. Bürger iz Trsta. — Gmeiner, zasebnik, iz Rateč. — Weidlich, ravnatelj, iz Dvora. — Knöpfer, finančni višji nadzornik, iz Gorice. — Koos iz Maribora. — Lorenz, stavbeni podjetnik, in Unterpirker, polir, iz Beljaka. — Allesch s soprogo iz Oger, Bele Cerkve.

Pri **Sona**: Fcm. baron Reinländer, korni poveljnik; Novicki, stotnik; Urbančič, trgovec, iz Grada. — Gruden iz Idrije. — Hahn, trgovec, z Dunaja. — Kastelic in Mahorčič, posestnika, iz Sežane. — Bonia, potovalec, iz Budimpešte. — Kohn iz Maribora. — Reich iz Siska. — Bertram iz Lipsije. — Givovic in Mattioni z Reke. — Sojt, potovalec, iz Jaroslava.

Pri **Južnem kolodvoru**: Polak iz Trsta. — Noli iz Kastilijone. — Jelinek, potovalec, z Dunaja. — Homan, zasebnik, iz Železnikov. — Cafernov iz Rakitovec. — Ovelok iz Izlak. — Cukjati iz Žmina. — Stanovnik iz Bazavice.

Pri **avstrijskem caru**: Saupper iz Celovca.

Umrlj so:

4. decembra. Katarina Lukman, delavčeva hči, 2 $\frac{1}{4}$ leta, Streliške ulice 11, davica. — Marija Zupanc, delavčeva hči, 16 mesecev, Tržaška cesta 28, katar v želodec in črevih.

5. decembra. Marija Markelj, usmiljena sestra, 19 let, Kravja dolina 11, jetika.

6. decembra. Vladimir Sturm, krojačev sin, 1 $\frac{1}{2}$ leta, Dunajska cesta 7, morbil.

V bolnišnici:

3. decembra. Ana Rotar, gostija, 82 let, kap.
4. decembra. Martin Schäcker, delavec, 20 let, pyaemia.
— Alojzij Vodnik, klapec, 28 let, pneumonia.

Križevi pot

z okvirom vred 90 cm. visok, popolnoma izgotovljen, je za nizko ceno

65 goldinarjev

na prodaj pri **Fr. Tomanu**, podobarju in pozlartarju v Ljubljani na sv. Petra cesti št. 4. (142) 6-1

Božično darilo.

Sv. Alojzij Gonzaga

ali (1482) 30-6

devetdnevna, oziroma šestnedeljna pobožnost v spomin blažene smrti sv. Alojzija.

Spisal **Jan. Smrekar**, katehet ljudskih šol v Ljubljani.

Dobiva se v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani.

V Ljubljani v veliki dvorani „Tonhalle“

le štiri predstave,

v četrtek dné 10., v petek dné 11., v soboto dné 12. in ponedeljek dné 13. decembra 1891.

Velika

spravna daritev na Golgati, življenje in trpljenje Jezusovo.

Predstavlja družba starobavarskih pasijonskih iger pod vodstvom Ed. Alesch-a.

Cena prostorov:

Sedeži: 1-5 vrsta 1 gld., 6-9 vrsta 80 kr., 10-12 vrsta 60 kr., sedež na galeriji 40 kr. — Prostor za stoječe v parteru 40 kr., djaški bišlet 20 kr., prostor za stoječe na galeriji 20 kr.

Blagajna se odpre ob 7 uri. Začetek ob 7 $\frac{1}{2}$ uri.

Vstopnice prodaja tudi gospod **Till** v Špitalskih ulicah.

Z velespoštovanjem

(1492) 5-2

ravnateljstvo.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokriše na 24 ur v
		zrakomera v mm	topilomera po Celsiusu			
7. u. zjut.	743.3	1.4	brezv.	megla	0-00	
7. u. pop.	741.3	1.6	sl. svzh.			
9. u. zveč.	737.6	0.2	"	oblačno		
8. u. zjut.	734.0	-0.6	sl. szapad	megla	0-00	
8. u. pop.	734.5	5.4	"	jasno		
9. u. zveč.	737.3	0.8	"	megla		

rednja temperatura obeh dni 1-1° in 1-9°, oziroma za 1-1° in 2-2° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 9. decembra.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica hktl.	8	80	Špeh povojen, kgr.	—	62
Rež,	6	80	Surovo maslo,	—	68
Ječmen,	4	56	Jajce, jedno	—	3
Oves,	3	9	Mleko, liter.	—	8
Ajda,	5	36	Goveje meso, kgr.	—	62
Proso,	4	55	Teletje	—	56
Koruz,	5	80	Svinjsko	—	54
Krompir,	2	50	Kostrunovo	—	40
Leča,	11	—	Pisaneč	—	40
Grah,	10	—	Golob	—	15
Fižol,	10	—	Seno, 100 kgr.	—	187
Maslo, kgr.	—	84	Slama,	—	196
Mast,	—	66	Drva, trda, 4 mtr.	—	7
Špeh svež,	—	54	" mehka,	—	5

Cenilniki zastonj in franko.

Največja zaloga šivalnih strojev

JAN. JAX,

LJUBLJANA,

Najnižje cene.

Ugodni vplačilni obroki se (1410) dovoljujejo. (30-25)

Zamenjuje stare stroje.

Poprave vrše se točno trajno in ceno.

Tinktura za želodec,

katero prireja **GABRIEL PICCOLI**,

lekarnar „pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta, je mehko, učinkujoče, delovanje prebavnih organov ureja, odstranjuje težkobe v želodcu, krepa želodec, ter pospešuje telesno odprtje. — Razpošilja jo izdelovatelj v zaboječih po 12 in več steklenic. Zaboječ z 12 stekl. velja gl. 1-36, z 55 steklen., 5 Kg. teže, velja gl. 5-26. Poštnino plača naročnik. — 1 steklenica velja 10 kr. (1309) 2 (60-29)

Naznanilo otvoritve jermenarske in sedlarske obrti.

Slavnemu občinstvu ljubljanskemu, mestni gospodi, gg. izvoščkom in spošt. posestnikom z dežele usojam si uljudno naznaniti, da sem z današnjim dnem otvoril na

sv. Petra cesti št. 34

jermenarski

in

sedlarski obrt.

Izdelujem vsakovrstno konjsko uprežno in opravo za ježo, jermena za stroje na par, kovčge itd., sploh vsa v jermenarsko stroko vstevajoča se dela iz trpežne tvarine in solidno. Vsakovrstne poprave in prenavljanja izvršujem tožno in po mogoče nizki ceni.

V obila naročila se priporoča (1483) 3-3

Franc Velkavrh,

jermenar in sedlar, sv. Petra cesta 34 v Ljubljani.

Velečastiti duhovščini in cerkvenim predstojništvom!

Usojam si opozoriti velečast. duhovščino in sl. cerkvena predstojništva, kakor tudi posamezne osebe, katere želi darovati kakej župni cerkvi ali podružnici, kapeli itd., na svojo

izborna veliko zalogo

vsakovrstnega

cerkvenega orodja in posode

sploh vseh v mojo obrt vstevajočih se cerkvenih potrebščin ter uljudno vabim na ogled iste. Dela izvršena so v istini povsem krasno.

Ker mi nedostaja prostora, prodajem vso zalogo

po prav nizki ceni.

Vsa naročila od od najpriprostejše izdelanega svečnika do naj-finejše umetno izvršene monštrance in raznega drugega orodja izvršim v najkrajšem času po nizki ceni.

Da si more omisliti tudi najrevnejša župna ali podružna cerkev potrebnih stvari, dovoljsem izredno ugodne plačilne pogoje.

Najodličnejšim spoštovanjem se priporočam

Leop. Tratnik

v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 27.

(1484) 3

Dunajska borza.

Dné 9. decembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	92	gld.	25	kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	91	"	90	"
Zlata renta 4%, davka prosta	108	"	25	"
Papirna renta 5%, davka prosta	102	"	30	"
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1008	"	—	"
Kred tne akcije, 169 gld.	279	"	—	"
London, 10 funtov strl.	117	"	85	"
Napoleonador (20 fr.)	9	"	35 $\frac{1}{2}$	"
Cesarski cekini	5	"	60	"
Nemskih mark 100	57	"	90	"

Dné 7. decembra.

Ogerska zlata renta 4%	104	gld.	05	kr.
Ogerska papirna renta 5%	101	"	—	"
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	134	"	50	"
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	147	"	25	"
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	178	"	—	"
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96	"	25	"
Zastavna pisma " " " 4 $\frac{1}{2}$ %	100	"	—	"
Kreditne srečke, 100 gld.	186	"	—	"
St. Genois srečke, 40 gld.	61	"	—	"

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20	gld.	50	kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	16	"	60	"
Rudolfove srečke, 10 gld.	19	"	50	"
Salmove srečke, 40 gld.	60	"	—	"
Windischgraezove srečke, 20 gld.	—	"	—	"
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	150	"	—	"
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2775	"	—	"
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	85	"	75	"
Papirni rubelj	1	"	13 $\frac{1}{2}$	"
Laških lir 100	45	"	50	"

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju,

I., Wollzeile št. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nataganje glavnic priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4 $\frac{1}{2}$ % zastavna pisma peštanske ogerske komercionalne banke.

4 $\frac{1}{2}$ % komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Državna dobrodelna loterija.

Žrebanje dné 29. decembra!

Glavni dobitnik 100.000 gld. v gotovini.

Jedna srečka 2 gld.

5 srečk le gld. 8-50, 10 srečk le gld. 16-50.